

**עֲשָׂה** לו הַמֶּלֶךְ שֶׁלֶמֶה, עֲשָׂה לו, לִגְרָמִיה. וְאֵת  
תִּמְאָה, הָא נְשָׁמְתִין דָצְדִיקִיא מִשְׁתַּעֲשָׂעָן  
בֵּיה, וְאֵת אָמֵרָת עֲשָׂה לו. הַכִּי הוּא וְדֹאי. בְּגִין  
דְּהָא אַפְרִיוֹן וְכָל אַינְיָן נְשָׁמְתִין דָצְדִיקִיא, בְּלָהו  
קִיְמִי לְאַשְׁתַּעֲשָׂעָא בְּהִזְקִידָה בְּרִיךְ הוּא. הַמֶּלֶךְ  
שֶׁלֶמֶה, מַלְכָא דְשֶׁלֶמֶה דִילִיה, וְדֹא אַיְהוּ מַלְכָא  
עַלְאה (וְהָא אַיְקָמוּה) הַמֶּלֶךְ סְתִּים, דֹא מַלְכָא מִשְׁיחָה.  
דֹא עַלְמָא דְכֻורָא, וְדֹא עַלְמָא דְנוֹקָבָא. מַעֲצֵי  
הַלְּבָנוֹן אַינְיָן אַיְלָגִין גְּטִיעָן. דַעֲקר לוֹן קָדְשָׁא  
בְּרִיךְ הוּא, וְשַׁתִּיל לוֹן בְּאַתָּר אַחֲרָא, וְאַלְיָן אַקְרָיוֹן  
אַרְזִי לְבָנוֹן, בְּמַה דָאָת אָמֵר, (תְּהִלִּים קד) אַרְזִי לְבָנוֹן  
אָשָׁר גְּטָע. וְלֹא אַתְּבָנִי הָאֵי אַפְרִיוֹן, וְלֹא אַשְׁתַּבְלֵל  
אַלְאָ בְּהָו.

## תו מַעֲצֵי הַלְּבָנוֹן, אַלְיָן שִׁית יוֹמִין דְבָרָאשִׁית דְכָל

לשון הקודש

עֲשָׂה לו הַמֶּלֶךְ שֶׁלֶמֶה - עֲשָׂה לו,  
וְזה עַולְם הַגְּקָבָה. מַעֲצֵי הַלְּבָנוֹן - אַוְתָּם  
לְעַצְמוֹ. וְאֵם הַאמֵּר, הַרִּי נְשָׁמוֹת  
הַצְדִיקִים מִשְׁתַּעֲשָׂעָת בּוֹ, וְאֵתָה אָמֵר  
עֲשָׂה לו? בָּה זֶה וְדֹאי, מִשּׁוּם שְׁהָאַפְרִיוֹן  
הַזֶּה וְכָל אַוְתָּן נְשָׁמוֹת הַצְדִיקִים, בְּכָלָם  
עוֹמֵד הַקְדוּשָׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַשְׁתַּעֲשָׂע  
בְּהָנָן. הַמֶּלֶךְ שֶׁלֶמֶה - הַמֶּלֶךְ שְׁהָשְׁלוּם  
שֶׁלָו, וְזֶה מֶלֶךְ הַעַלְיוֹן. (וְהָיָ בְּאַרְחוֹ) הַמֶּלֶךְ  
סְתִּים, זֶה מֶלֶךְ הַמְשִׁיחָה. זֶה עַולְם הַזָּכָר,

עַזְדָּמָה מַעֲצֵי הַלְּבָנוֹן - אַלְיָן שִׁית יוֹמִין  
בְּרָאשִׁית שְׁבָל יוֹם יוֹם מִסְדָּר אַת

יומא ויוםא, מסדר בהאי אפריוֹן, סדּוֹרָא דאתחוי ליה: סדּוֹרָא קְדֻמָּה. אתג'יגיד מסטרא דימינא, אור קְדֻמָּה דאתג'ינוּ, ואתג'טיל מסטרא דימינא, עאל בהאי אפריוֹן על יְדָא דיסודא חד, ועביד ביה שמושא. לבתר אפיק ההוא אפריוֹן חד דיוקנָא בְּגַוְונָא דהאי אור, וְדָא הוּא רְזָא דכתיב, (בראשית א) יהי אור ויהי אור. כינוי דאמר יהי אור, אמאי כתיב ויהי אור, לא אצטראיך קרא למכתיב, אלא ויהי בן, מהו ויהי אור. אלא, דההוא אור אפיק אור אחרא דאתחוי ליה, וְדָא אֵיתָן יוֹמָא קְדֻמָּה, מיאנון עצי הלבנון.

**سدּוֹרָא** תניִינָא: אתג'יגיד מסטרא דשְׁמָאָלָא, פרישו דמיַא, בְּגִידָו דאָשָׁא תקיפה, ואתג'טיל מסטרא דשְׁמָאָלָא, עאל בהאי אפריוֹן, ועביד ביה שמושא, ואפריש בין מין דבסטר

---

לשון הקודש

---

האפריוֹן היה סדור שנראה לו. סדור העצරך הפסיק לכתב אלא ויהי בן. מהו ראשוני שופע מצד ימין, האור הראשון שנגנוּ, ונטל מצד ימין, ונכנס באפריוֹן זהה על ידי יסוד אחד ועשה בו שימוש. אחר כך מוציאו אותו האפריוֹן דיוקן

סדור שני: שופע מצד שמאל, פרישות המים, בשפע של אש תקיפה, ונטל מצד ימין האור והאור הווה, והוא סוד הבהיר (בראשית א) יהי אור ויהי אור. בין שאמר יהי אור, לטה ברוח ויהי אור? לא

ימינא, ובין אינון מיין (רבستر שטלאַ). **לְבַתֵּר אֲפִיק** ההוא אפריזן, חד דיקנָא, גוֹנוֹנָא דיליה. וְדֹא איהו רֹזָא דְּבָתִיב, (בראשית א) בין הימים אשר מתחת לركיע ובין הימים אשר מעל לركיע יהיו כן. וְדֹא איהו יומא תנינָא מאינון עצי הלבנון.

**סְדֻרָא תְּלִיתָה:** אֶתְגִּיד מִסְטָרָא דָאַמְצָעִיתָא, וּמִסְטָרָא דִימִינָא, (נ"א ומסטרא דשטיילא) חד יומא תליתאה, שעיביד שלמא בעלה. ומתרנן אתמשיכו אייבין לבלא, וְדֹא עַבֵּיד שְׁמוֹשָׁא בְּהָאֵי אָפְרִיזָן, וְאֲפִיק זִינָא לוֹזִיגִיה. זִינָא לְעוֹבְדִין סְגִיאַיָּן, זִינָא דְאֶתְחֹזֵי לֵיה, וְכֹל דְשָׁאָנוֹ וְעַשְׁבָּיוֹן וְאַילְגָּיָן בְּכָמָה חִילִין. וְאַשְׁתָּאָר דִיקְנִיה תִּמְןָן, וְאֲפִיק זִינָא הָאוֹ אָפְרִיזָן, בההוא גוֹנוֹנָא מִפְשָׁה, וְדֹא אִידָּהוֹ יומא תליתאה, דאֶתְבְּלִיל מִתְרִיזָן סְטָרִיזָן, מאינון עצי הלבנון.

---

לשון הקודש

---

לְבַין מִים (שבד שמאל). אחר כֵּד מוציאו אותו אפריזן דוקון אחד במו שלו, והוא סוד הבתרוב, בין הימים אשר מתחת לركיע וייה וְנַשְׂאָר דִיקָנוֹ שֵׁם, והוא אפריזן מוציאו מן באותו גוֹנוֹנָא מִפְשָׁה, והוא יומ שליishi שנבלל משני צדדים מאותם עצי הלבנון. סדור שלישי: שופע מצד האמצע, מצד ימין, (מצד שמאל) יומ אחד שלשי שעושה שלום בעולם. ומשם נמשכים

**סְדֹּרָא רַבִּיעָה:** אַתָּגִיד וְאַתָּגִיר גַּהֲרֵוּ דְשִׁמְשָׁא, לְאַנְהָרָא לְהָאִי אַפְרִיוֹן, גַּוְּחַשּׁוֹךְ דִּילִיה, וְעַל בֵּיה לְאַנְהָרָא, וְלֹא עַבֵּיד בֵּיה שְׁמוֹשָׁא. עד יוֹמָא חַמִּישָׁא, דְאַפִּיק הָאִי אַפְרִיוֹן הַהוּא שְׁמוֹשָׁא דְגַהֲרֵוּ, דַעַל בֵּיה בַיּוֹמָא רַבִּיעָה, וְאַפִּיק הַהוּא אַפְרִיוֹן בְּהַהוּא גַּוְּנוֹנָא מִמְשֵׁדְהַהוּא גַּהֲרֵוּ, וְדֹא אִיהוּ יוֹמָא רַבִּיעָה חֶדְמַיְנָן עַצְיִי הַלְּבָנוֹן.

**סְדֹּרָא חַמִּישָׁא:** אַתָּגִיד חֶד מִשְׁיכּוּ, דְרַחְיֵשׁוּ דְמִיאָ, וְעַבֵּיד שְׁמוֹשָׁא לְאַפְקָא הַהוּא גַהֲרֵוּ, דְסְדֹּרָא דְיוֹמָא רַבִּיעָה, וְעַבֵּיד בְּהָאִי אַפְרִיוֹן שְׁמוֹשָׁא, וְאַפִּיק זִגְנִין לְזִגְנִיהָ, אַיִנּוֹן דְאַתְּחֹזֵי בְהַהוּא גַּוְּנוֹנָא מִמְשֵׁדְהַהוּא שְׁמוֹשָׁא, יְתִיר מִבְּלֵל שְׁאָר יוֹמִין. וּבְלֹא תָלִיא עד יוֹמָא שְׁתִיתָאָה, דְאַפִּיק אַפְרִיוֹן כֹּל מֵה דְהַזָּה

---

לשון הקודש

---

סְדֹּרָא רַבִּיעָה: שׁוֹפֵעַ וּמְאֵיר אוֹר הַשְּׁמֶשׁ לְהָאֵיר לְאַפְרִיוֹן הַזָּה תֻּזְקֵחַ הַחַשֵּׁךְ שְׁלֹן, וְנִכְנֵס בּוּ לְהָאֵיר, וְלֹא עוֹשֶׁה בּוּ שְׁמוֹשׁ. עד יּוֹם חַמִּישָׁי שְׁמוֹצִיא אַוְתּוּ אַפְרִיוֹן שְׁמוֹשׁ שְׁלֹן אוֹר שְׁנִכְנֵס בּוּ בְּיּוֹם רַבִּיעָה, וּמוֹצִיא מִנִּים לְמִינּוֹן, אֲוֹתָם הַגְּרָאִים בְּאַוְתּוּ גַּוְּנוֹן מִמְשֵׁדְהַהוּא. וְיּוֹם וְהַשְּׁמֵשׁ אֲוֹתָו שְׁמוֹשׁ יוֹתֵר מִבְּלֵל שְׁאָר הַיּוֹם, וְהַכְּלֵל תָּלוּי עד יּוֹם הַשְׁשִׁי, שְׁהַזְּצִיא הַאַפְרִיוֹן כֹּל מֵה שְׁהִיה גַּנוֹן בּוּ, מְאוֹתָם עַצְיִי הַלְּבָנוֹן.

גַּנְיוֹ בֵּיהֶה, דָבְתִּיב, (בראשית א) תֹּצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינֶה וּנוּ. וְדֹא אִיהוּ יוֹמָא חַמִּישָׁאָה, חַד מַאיִינָן עַצִּי הַלְּבָנָן.

**סְהֻזָּרָא שְׁתִיתָאָה:** דֹא אִיהוּ יוֹמָא, דָאֲתָקִין כָּל הָאֵי אַפְרִיוֹן, וַלִית לִיהֶה תְקֻזָּנָא, וַלִית לִיהֶה תְקֻפָּא, בָר מַהָאֵי יוֹמָא, בְּדַא אַתָּא הָאֵי יוֹמָא, אֲתָקָן הָאֵי אַפְרִיוֹן, בְּכָמָה רֹזְחֵין, בְּכָמָה נְשָׂמְתֵין, בְּכָמָה עַזְלִימָתוֹ שְׁפִירָן בְּחִזּוֹן. אַינְון דָאֲתָחֵזָין לְמִיתָב בְּהִיכְלָא דְמַלְכָא. אַזְופ אִיהוּ אֲתָקָן בְּשִׁפְירָו כָל שָׁאָר יוֹמָין דְהָוֹם בְּקָרְמִיתָא, וְאֲתָקִין לוֹזָן בְּתִיאוּבָתָא חַדָּא, בְּרַעֲוָתָא בְּחַדּוֹה, תְקֻזָּנָא דְלַעַילָּא וְתָתָא.

כְּדִין אֲתָקָדָש הָאֵי אַפְרִיוֹן, בְּקָדוּשָׁין עַלְאַיִן וְאֲתָעַטָר בְּעַטְרוֹי, עד דְסָלִיק בְּסָלִיקוֹ דְעַטְרָא דְגַיִיחָא, וְאַקְרָא שְׁמָא עַלְאָה, שְׁמָא

---

לשון הקודש

---

שְׁבַתּוֹב תֹּצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָה וּנוּ. וְזֹהי הַיּוֹם הַחַמִשִּׁי, אַחֲרֵי מַאוֹתָם הוּא נָתָקָן בַּיּוֹם כָל שָׁאָר הַיּוֹם שְׁהִי בְּתִחְלָה, וּמַתְקִין אָתוֹתָם בְּתִשׁוֹקָה אֶתְהָ, בְּרַצּוֹן, בְּשִׁמְחָה, תְקֻונָן עַלְיוֹן וְתַחַתָּוֹן. וְאֵז מַתְקָדֵש הַאַפְרִיוֹן בְּקָרְשׁוֹת עַלְיוֹנוֹת הַאַפְרִיוֹן הַזֶּה בְּכָמָה רֹוחָות, בְּכָמָה

קדישא, דאייה שבת. נייחא דכלא, תיאובתא דכלא, דבקותא דכלא, דעתלא ותתא בחדא. ובדין כתיב, (שיר השירים ג) אפריוֹן עֲשָׂה לוּ הַמֶּלֶךְ שְׁלָמָה מַעֲצֵי הַלְּבָנוֹן.

אמיר רבי שמעון, מאן דזבי בההוא אפריוֹן, זבי בכלא, זבי למשתב בניה דצלא דקודשא בריך הוא, ומה דאת אמר, (שיר השירים ב) בצלו חמדתי וישבתי. והשתתא ריתיבנא בצלא דניהם דא, אית לנו לאסתבלא דלא יתבינו אלא בצלא דקודשא בריך הוא, גו ההוא אפריוֹן. אית לנו לאעטראה Hai אחר, בעטרין עלאיין, עד דיתערון אילני דההוא אפריוֹן, למשתי עלו בצלא אחרא.

**פתח רבי שמעון בירישא ואמר, ויקחו לי תרומה  
מאות כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את**

---

לשון הקידוש

---

של עטרה של מנוחה, ונקרא שם עלין, שגאמיר (שיר השירים ח) בצלו חמדתי שם קדוש, שהוא שבת. מנוחת הפל, תשוכת הפל, דבקות הפל, של מעלה ולמטה באחד. ואו בתוב, (שיר השירים ג) אפריוֹן עֲשָׂה לוּ הַמֶּלֶךְ שְׁלָמָה מַעֲצֵי הַלְּבָנוֹן.

אמיר רבי שמעון, מי שזכה לאותו אפריוֹן, זכה בפל, זכה לשבת במנוחה בצל של הקדוש ברוך הוא, במז

תרומתי. וַיְקֹחׁוּ לֵי, הָאִי מֵאַנְדָּבָעַ לְאַשְׁתְּדָלָא  
בְמִצְוָה, וְלֹא שָׁתְדָלָא בֵיהֶ בְּקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא,  
אֶצְטְרִיךְ דָלָא יִשְׁתְּדָל בֵיהֶ בְּרִיקְנִיא וּבְמִגְנָא, אֶלָא  
אֶצְטְרִיךְ לֵיהֶ לְבָרְגָשׁ לְאַשְׁתְּדָלָא בֵיהֶ בְּדָקָא יִאֲוֹת  
בְפּוֹם חִילִיהֶן. וְהָא אָקִימָנָא מְלָחָדָא בְכָמָה אַתְרִי,  
יִאֲוֹת לְמִסְבֵּב בָּרְגָשׁ הָהּוּא אַשְׁתְּדָלוֹתָא דְקוֹדֵשׁ אֶ  
בְּרִיךְ הוּא. כִּמְהָדָאת אָמֵר (דברים טז) אִישׁ בְּמִתְנָתָה  
יָדָוָנוֹ.

וְאִי תִּמְאָה, הָא בְּתִיב (ישעה נה) לְכוּ שְׁבָרוּ זָאכְלוּ  
וְלְכוּ שְׁבָרוּ בְּלוֹא כְּסָף וּבְלוֹא מְהִיר יָנוּ זָחָלָב,  
הָא אִידָו בְּמִגְנָא, (וְאַשְׁתְּרָלוֹתָה בְלָא כְּסָף) וְאִידָו  
אַשְׁתְּדָלוֹתָא דְקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא. אֶלָא אַשְׁתְּדָלוֹתָא  
דְאוּרִיתָא, כָל מֵאַנְדָבָע זָכֵי בָה. אַשְׁתְּדָלוֹתָא  
דְקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא לְמִגְדָע לֵיהֶן, כָל מֵאַנְדָבָע

## לשון הקודש

אִישׁ בְּמִתְנָתָה יָדָוָנוֹ.  
וְאִם תָּאמַר, הָרִי בְּתוֹב (ישעה נה) לְכוּ  
שְׁבָרוּ זָאכְלוּ וְלְכוּ שְׁבָרוּ בְּלוֹא כְּסָף  
וּבְלוֹא מְהִיר יָנוּ זָחָלָב, שָׁהָרִי הוּא בְחִנָּם,  
(וְהַשְׁתְּדָלוֹת בְלָא כְּסָף) וְזוּ הַשְׁתְּדָלוֹת  
לְקוֹדוֹשׁ-בָרוֹךְ-הָוּא? אֶלָא הַשְׁתְּדָלוֹת  
שֶׁל הַתּוֹרָה - כָל מֵשְׁרוֹצָה לְזֹבֶת בָה.  
הַשְׁתְּדָלוֹת בְּרִיךְ לְדֹעַת אֶת הַקְדוֹשׁ בָרוֹךְ  
הָוּא - כָל מֵשְׁרוֹצָה, זָכָה בָוּ בְלִי שְׁבָר

תרומה מאת כָל אִישׁ אֲשֶׁר יַדְבֵנוּ לְבוֹ  
תַקְרֹב אֶת תְּרוּמָתִי. וַיְקֹחׁוּ לֵי, מֵי שְׁרוֹצָה  
לְהַשְׁתְּדָל בְמִצְוָה וְלֹא שָׁתְדָל בְקָרוֹשׁ  
בָרוֹךְ הוּא, צְרִיךְ שָׁלָא יִשְׁתְּדָל בְוּ  
בְרִיקְנָות וּבְחִנָּם, אֶלָא צְרִיךְ הָאָדָם  
לְהַשְׁתְּדָל בְוּ בְרָאוֹי בְפִי כָהוּ. וְהָרִי  
בְאַרְנוּ דָבָר זֶה בְכָמָה מִקּוּמוֹת, יְאֵה  
לְאָדָם לְשֹׁאת אָוֹתָה הַשְׁתְּדָלוֹת שֶׁל  
הַקְדוֹשׁ בָרוֹךְ הוּא, בָמוֹ שָׁנָאָמֵר (דברים טז)

זֶבַי בֵּיה, בְּלֹא אָגָּרָא כָּלְלַי. אֲבָל אֲשַׁתְּדָלוֹתָא דְקִוְידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְקִיְמָא בְּעֻזְבָּדָא, אָסִיר לְגַטְלָא לִיה לְמַגְנָא וּבְרִיקְנִיא, בְּגִינַן דְלָא זָכֵי בְּהַהְיוֹא עַזְבָּדָא כָּלְלַי, לְאַמְשָׁכָא עַלְיהָ רַזְחָא דְקִוְידָשָׁא, אֲלֹא בְּאָגָר שְׂלִים.

**בְּסִפְרָא** דְחַרְשֵׁי, דְאוֹלִית אֲשִׁמְדָאי לְשַׁלְמָה מְלָכָא, כָּל מָאן דְבָעֵי לְאֲשַׁתְּדָלוֹתָא לְאַעֲבָרָא מְגִיהָ רֹוחַ מִסְאָבָא, וּלְאַבְפִּיאָא רַזְחָא אַחֲרָא. הַהְוָא עַזְבָּדָא דְבָעֵי לְאֲשַׁתְּדָלוֹתָא בֵּיה, בָעֵי לְמַקְנֵי לִיה בְּאָגָר שְׂלִים, בָכֶל מָה דִיבְעַוּן מְגִיהָ, בֵין זָעִיר בֵין רַב, בְּגִינַן דְרוֹחַ מִסְאָבָא, אַיְהוּ אַזְדָּפָן תְּדִיר בְּמַגְנָא וּבְרִיקְנִיא, וְאַזְדָּבָן בְּלֹא אָגָרָא, וְאַגְּנִים לְבָנֵי נְשָׁא לְמַשְׁרֵי עַלְיָהּוּ, וּמִפְתֵּי לֹזַן לְדִיְרָא עַמְהֹזָן, בְּכֶפֶה פְתִוִין, בְּכֶפֶה אַרְחִין, סְפִי לֹזַן לְשֹׁזּוֹאָה דִיּוֹרִיה עַמְהֹזָן.

---

### לשון הקודש

---

כָלְלַי. אֲבָל הַשְׁתְּדִילוֹת בְּקָרוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא וְלַכְפּוֹת רֹוחַ אַחֲרָת, אָתוֹ הַמְעָשָׁה שְׁעוּמָדָת בְּמַעַשָּׁה, אָסּוּר לְקַחַת אָוֹתָה שְׁרוֹצָה לְהַשְׁתְּדִיל בּוֹ, צְרִיךְ לְקַנּוֹת אָוֹתָה בְשָׁכֶר מִשְׁלָם בָכֶל מָה שִׁירָצֵי מַטָּנוֹן, בֵין לְחַנְם וּבְרִיקְנִות, בַּי אַיְנָנוּ וּוֹכֵה בְּךָ בְּאַוּתוֹ מַעֲשָׁה בָכֶל לְהַמִּשְׁיךְ עַלְיוּ רֹוחַ קְטָנוֹ בֵין גָדוֹל, מִשּׁוּם שָׁרוֹת הַטְמָאָה הַפְּנִידָשׁ, אֲלֹא רַק בְשָׁכֶר שְׁלִים. בְּסִפְרָה הַכְּשָׁפִים שְׁלִמָד אֲשִׁמְדָאי לְשַׁלְמָה הַמְלָה - בָל מֵשְׁרוֹצָה לְהַשְׁתְּדִיל לְהַעֲבִיר מַטָּנוֹן רֹוחַ טָמָא

וְרוּחַ קָדְשָׁא לֹא הִכִּי, אֶלָּא בְּאָגָר שְׁלִימָם,  
וּבְאֲשַׁתְּדָלוֹתָא רַב סְגִי, וּבְאֲתִידָבָאָזָתָא  
דְּגָרְמֵיהַ וּבְאֲתִידָבָאָזָתָא דְּמִשְׁבְּגֵיהַ, וּבְרָעוֹתָא  
דְּלִבְיהַ וּנְפֵשִׁיהַ. וְלֹא יִכְילֶל לְמִרְוּוח לֵיהַ, דִּישְׁוּי  
מְדוּרִיהַ עַמִּיהַ. וְעַם כָּל דָּא דִּיחָד בָּאָרֶח מִישָׁר,  
דָּלָא יִסְטִי לִימִינָא וּלְשָׁמָאלָא, וְאֵי לֹא, מִיד  
אַסְתָּלָק מַגִּיהַ, וְאַתְּרַחַק מַגִּיהַ. וְלֹא יִכְילֶל לְמִרְוּוח  
לֵיהַ בְּדַבְּקָדְמִיתָא.

וְעַל דָּא בְּתִיב, וַיִּקְחֵוּ לֵי תְּרוּמָה מֵאָתָבָל אִישׁ,  
מִהָּ הוּא דְּאָקָרִי אִישׁ, דְּאַתְּגָבֵר עַל יִצְרָירָה.  
וּבָל מִאָן דְּאַתְּגָבֵר עַל יִצְרָירָה, אָקָרִי אִישׁ. אָשָׁר  
יִדְבְּנוּ לְבָוֹ, מָאי אָשָׁר יִדְבְּנוּ לְבָוֹ. אֶלָּא. (דף קכ"ח ע"ב)  
דִּיְתְּרַעֵּי בֵּיהַ קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בָּמָה דָּאָתָא אָמֵר  
(תהלים כז) לְךָ אָמֵר לְבָי. (תהלים עג) צוֹר לְבָבֵי. (משלי טו)  
וְטוֹב לְבָב. (רות ג) וַיִּיטְבֵּל בָּבָוֹ. בָּלְהָוּ בְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ

### לשון הקודש

מִמְּנָנוּ, וְלֹא יוּכֶל לְהִרְוּחַ אָתוֹן בְּבִתְחַלָּה.  
וְרוּחַ הַקָּדָשׁ אֵינָהּ בָּהּ, אֶלָּא בְּשָׁבֵר  
שְׁלִימָם, וּבְאֲשַׁתְּדָלוֹתָא רַבָּה וּגְרוֹלָתָה,  
וּבְטַהוֹר עַצְמוֹ וּבְטַהוֹר מִשְׁבְּנָנוֹ, וּבְרָצָ�ן  
לְבָוֹ וּנְפֵשָׁו. וְתַלְוָא שִׁיכּוֹל לְהִרְוּחַ אָתוֹן  
שִׁיחִים מְדוֹרוֹ עַמוֹּ, וְעַם כָּל זֶה שִׁילָּד  
בְּדַרְךָ יִשְׁרָאֵל, שָׁלָא יִסְטָה יִמְינָה וּשְׁמָאלָה,  
וְאֵם לֹא – מִיד מְסֻתָּלָק מִמְּנָנוּ וּמְתַרְחָק

זה אָמֵר. אָוֹف הַכָּא אֲשֶׁר יַדְבִּעַ לְבָוּ. מִנִּיה  
תִּקְהוּ אֶת תְּרוּמָתִי, דַּהֲא תִּפְנוּ אֲשֶׂתְבָתָה וְלֹא  
בָּאָתָר אַחֲרָא.

וּמַנָּא יַדְעִינּוּ דַּהֲא קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הַזָּא אַתְּרָעִי בֵּיהַ  
וַיְשִׁיוּ מְדוּרִיה בֵּיהַ. בְּדַחְמִינּוּ דְּרֻעוֹתָא  
דַּהַזָּא בָּר נֶשׁ, (בְּחִזּוּה בְּרֻעָתָא לְבָא) לְמַרְדָּף וְלֹא שְׁתַדְלָא  
אַבְתָּרִיה דְּקְיֻדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא בְּלִבְיהַ וּבְנִפְשָׁיהַ  
וּבְרֻעָתִיהַ, וְדֹאי תִּפְנוּ יַדְעִינּוּ דְּשְׁרִיאָא בֵּיהַ שְׁבִינְתָּא.  
כְּדַיּוּ בָּעִינּוּ לְמַקְנֵי הַזָּא בָּר נֶשׁ, בְּכֶסֶף שְׁלִים,  
(וְלֹא שְׁתַדְלָא אַבְתָּרִיה) לְאַתְּחַבְּרָא בְּהַדִּיה וְלֹמִילָפְתָמָה.  
וְעַל דָּא קְדֻמְאֵי הַזָּא אַמְרִי, וְקִנְחֵה לְךָ חֶבֶר, בְּאָגָר  
שְׁלִים בָּעֵי לְמַקְנֵי לֵיהַ, בְּגִין לְמַזְכֵי בְּשְׁבִינְתָּא. עַד  
הַכָּא בָּעֵי לְמַרְדָּף בְּתַר זְבָא וְלְמַקְנֵי לֵיהַ.

**אָוֹפְתָהִי, הַזָּא זְבָא בָּעֵי לְמַרְדָּף בְּתַר תִּיְבָא,**

---

לשון הקידוש

את כלם אמר בקדוש-ברוך-הוא. אף  
באן - אשר ידבעו לבו, מטנו תקהו את  
תרומתי, שהרי שם נמצא ולא במקום  
אחר.

ומגין יורעים שהקדוש ברוך הוא  
מתרצה בו ושם בו את מדורו?  
בשוראים שרצונן אותו האיש (בשמה וברצונו  
הלו) לרודף ולהשתדל אחר הקדוש ברוך  
הוא בלבו ונפשו ורצונו, ודי או שם

ולמְקַנֵּי לִיה בָּאָגָר שָׁלִים, בָּגִין דִּיעֶבֶר מְגִיה הַהוּא זֹהַמָּא, וַיַּתְפִּיא סְטָרָא אַחֲרָא, וַיַּעֲבִיד לְגַפְשִׁיה, בָּגִין דִּיתְחַשֵּׁב עַלְיה, כְּאֵילוּ הַזָּא בָּרָא לִיה. וְדָא אַיְהוּ שְׁבָחָא דִסְתָּלָק בֵּיה יַקְרָא דָקוּדָשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא, יַתִּיר מִשְׁבָּחָא אַחֲרָא, וַאֲסַתְּלַקְיוֹתָא דָא יַתִּיר מְבָלָא. מַאי טָעַמָּא. בָּגִין דָאַיְהוּ גְּרִים לְאַכְפִּיא סְטָרָא אַחֲרָא, וַלַּאֲסַתְּלַקְא יַקְרָא דָקוּדָשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא. וַעֲלֵדָא בְּתִיב בְּאָהָרֶן, (מלאכי ב) וּרְבִים הַשִּׁיבָּמָעָן. וּבְתִיב (מלאכי ב) בְּרִיטִי הִתְהַאֲתָא.

תָּא חִזֵּי, כֹּל מָאוֹ דָאַחֲיד בִּידָא דְחִיְּבָא, (ותָב לְגַבְיהָ) וַאֲשִׁתְדֵּל בֵּיה, לְמִשְׁבָּק אַרְחָא בִּישָׁא, אַיְהוּ אֲסַתְּלָק בְּתִלְתָּה סְלוּקִין, מַה דָּלָא אֲסַתְּלָק הַכִּי בְּרֶנֶשׂ אַחֲרָא. גְּרִים לְאַכְפִּיא סְטָרָא אַחֲרָא. וְגִרִּים דְאֲסַתְּלָק קָדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא בַּיְקָרִיה. וְגִרִּים לְקִימָא כֹּל עַלְמָא בְּקִיזְמָה לְעַילָּא וִתְהַתָּא. וַעֲלֵה אֵי בָּרֶנֶשׂ

---

### לשון הקודש

---

שִׁיעָבֵר מִפְנֵנו אָוֹתָה זֹהַמָּה וַיַּכְפֵּה אֵת וּרְבִים הַשִּׁיבָּמָעָן. וּבְתוּב (שם) בְּרִיטִי הַצָּדָה אַחֲרָה וַיַּעֲשֵׂה לְנֶפֶשׁוֹ, בְּרִיךְ שִׁיחַשְׁבָּע עַלְיוֹ בְּאָלוֹ הַזָּא בְּרָא אָוֹתָנוֹ. וּחוֹ הַשְּׁבָח שִׁיתְעַלְהָ בּוֹ הַקְדוּשָׁ בָּרוּךְ הוּא יוֹתֵר מְבָל שְׁבָח אַחֲרָה, וְעַלְיהָ זֹו יוֹתֵר מְהֻפְלֵל. מַה הַטְּעַם? בַּי הַזָּא גְּרִים לְכִפּוֹת אֶת הַצָּדָה הַאֲחֵר וְלְהַעֲלֹת בְּבוֹד הַקְדוּשָׁ בָּרוּךְ הוּא, וַעֲלֵה וְהַבְּתוּב בְּאָהָרֶן, (מלאכי ב)

בתיב, בריתך היהת אתו החיים והשלום. זוכי למחמי בגין לבני, זוכי בהאי עלמא, זוכי לעלמא דאתה. כל מאריך דיגין, לא יכלין למידון ליה, בהאי עלמא ובעלמא דאתה. על כל בתירסר תרעוי, וליית מאן דימחי בידיה. ועל דא בתיב, (תהלים קיב) גבור באָרֶץ יהי ורעו דר ישרים יבורך. הון ועשרה בביתו וצדקהו עומדת לעד. זרחה בחשך אור לישרים וגנו.

**באדרא עלאה, קיימין תלת** (ספרי) גוונין. זאינזון להטין גו שלחו בא חדא, וזהו שלחו נפקא מסתרא דדרום דאייה ימינה. זאינזון גוונין מתפרשו לתלת סטראין. חד סליק לעילא. חד נחתת לחתא. חד דאתה זגנוו. בשותא דשומשא נהייר.

---



---



---

לשון הקידוש

---



---

בקומו למעלה ולמטה. ועל האיש הזה ואדרתו עמדת לעד. זרחה בחשך אור כתוב, בריתך היהת אתו החיים והשלום. זוכה להראות בניים לבני, וזכה בעולם הזה זוכה לעולם הבא. כל בעלי חדיגים לא יכולם לדון אותו בעולם הזה ובעולם הבא. נבנש בשנים עשר שערים, ואין מי שיימחה בידו. ועל זה ברוב, (תהלים קט) גבור בארץ יהי ורעו דור ישרים יברך. הון ועשרה בביתו

**גַּוְנָא** חֶדֶא הַהוֹא דִּסְלֵיךְ לְעִילָּא, נְפִקָּא, וְהַהוֹא  
גַּוְנָא אֵיהּ גַּוֹן חֹזֶר, יִתְיר מַחֲזָרוֹ אַחֲרָא.  
וְעַל בְּהַהְזָא שְׁלַהְזָבָא וְאַצְטָבָע זְעִיר, וְלֹא אַצְטָבָע,  
וְקִיְמָא הַהְזָא גַּוֹן לְעִילָּא עַל רִישָׁא דְהַהְזָא אַדְרָא.  
וּבְשֻׁעַתָּא דִּישְׂרָאֵל עַלְיוֹן לְבִי בְּגַשְׁתָּא וּמַצְלִין  
צְלוֹתָהּוּן, כִּד מַטְאָן לְגַאל יִשְׂרָאֵל, וּסְמִכִּין גַּאֲוָלה  
לְתַפְלָה, כְּדַין הָאֵי גַּוֹן חֹזֶר, אַסְתָּלֵק עַל רִישָׁא  
דְאַדְרָא, וְאַתְּעַבֵּיד לִיהְיָה בְּתָרָא ( רקיעם ).

**וּבְרוֹזָא** נְפִיק וְאָמֵר, וְכָאֵין אַתְּיוֹן עַמָּא קְדִישָׁא,  
דְעַבְדִּי טֹב קָמִיה דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא,  
וּרְזָא דָא, (ישעה לח) וְהַטּוֹב בְּעִינֵיכְךָ עֲשִׂיתִי, דְסִמְיךָ  
גַּאֲוָלה לְתַפְלָה. בְּגַיְן דָהָא בְּהַהְיָה שֻׁעַתָּא דְמַטוֹ  
לְתַהְלוֹת לְאַל עַלְיוֹן, דִּסְלֵיךְ הָאֵי גַּוֹן עַל רִישָׁא  
דְהַהְזָא אַדְרָא, אַתְּעַר הָאֵי צְדִיק, לְאַתְּחַבְּרָא בְּאַתְּר  
דְאַצְטְּרִיךְ, בְּרַחְימָנו בְּחַדּוֹה בְּרַעֲוָתָא. וּכְלָ

---

לשון הקודש

---

גַּוְן אַחֲרָה, אַתְּוֹ שְׁעוֹלָה לְמַעַלָּה, יוֹצָא,  
וְאַתְּוֹ גַּוֹן הַוֹּא גַּוֹן לְבִן יוֹתֵר מִלְבָן אַחֲרָה.  
וְהַבְּרוֹזָא יוֹצָא וְאָמֵר: אַשְׁרֵיכֶם הַעַם  
הַקְדוֹשׁ שְׁעוֹשִׁים טֹב לְפִנֵּי הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ  
הָוּא. וְסֹוד זה - (ישעה לח) וְהַטּוֹב בְּעִינֵיכְךָ  
עֲשִׂיתִי, שְׁסָמֵךְ גַּאֲלָה לְתַפְלָה. מְשׁוּם  
שְׁבָשָׁעָה הָוּ שְׁמָגִיעִים לְתַהְלוֹת לְאַל  
עַלְיוֹן, שְׁעוֹלָה הַגּוֹן הַזָּה עַל רָאשׁ אַתְּוֹ  
הַגּוֹן, מְתַעוּרֵר הַצְדִיק לְהַתְּחַבְּרָה בְּמִקּוֹם

שִׁיְפֵין בַּלְהוּ, מִתְחַבֵּרָן בְּתִיאוּבָתָא חֶדָא אַלְיִין  
בְּאַלְיִין, עַלְאַיִן בְּתַהֲאַיִן, וּבוֹצִיגְיַין בַּלְהוּ גַּהֲרִין  
וּמַתְלַהֲטִין, וּבַלְהָזָן קִיְמָא בְּחַבּוֹרָא חֶדָא בְּהָאַיִן  
צְדִיק דְּאַקְרִי טֻוב, כִּמֵּה דָּאַת אָמֵר (ישעה ג) אָמְרוּ  
צְדִיק בַּי טֻוב, וְדָא מַחְבֵּר לְכַלְהוּ בְּחַבּוֹרָא חֶדָא.  
פְּדוּן כֵּלָא בְּלַחְיָשׁוּ עִילָּא וְתַתָּא, בְּגַנְשִׁיקַיּוֹן דְּרֻעִוָּתָא,  
וּקִיְמָא מֶלֶה בְּחַבּוֹרָא דְּבַי אַדְרָא.

כִּיּוֹן דְּמַטוּ לְשִׁים שְׁלוּם, פְּדוּן עַבֵּיד שְׁמוֹשָׁא הַהוּא  
נָהָר דְּגַפְּיק מַעַדְן בְּאַדְרָא דָא, וּבְדוּן בְּעִינֵינוֹ  
כֵּלָא לְגַפְּקָא מַקְמֵי מַלְכָא, וְלֹא אַצְטְּרִיךְ בָּר נָשָׁן,  
וְלֹא אַחֲרָא, לְאַשְׁתְּבָחָא תִּפְנוּן, וְלֹא לְמַשְׁאָל  
שְׁאַלְתִּין, (דף קכ"ט ע"א) אַלְא אַצְטְּרִיךְ לְמַגְפֵּל עַל אַגְּפִין.  
מָאי טַעַמָּא. בְּגַיּוֹן דְּהַהְיָא שְׁעַתָּא שְׁעַתָּא דְּשְׁמוֹשָׁא  
הָוִי, וּבְעֵי כֵּל בָּר נָשָׁן לְמַכְסֵף מַקְמֵי מַאֲרִיךְ,

## לשון הקורש

שְׁאַרְיךְ בְּאַחֲבָה וּחַבִּיבות, בְּחִדּוּה  
וּבְרַצּוֹן. וְכָל הַאֲיָרִים בְּלָם מִתְחַבְּרִים  
בְּתִשְׁוֹקָה אֲתָה אַלְהָ בְּאַלְהָ, עַלְיוֹנִים  
בְּתִחְתּוֹנִים, וְכָל הַמְנוֹרוֹת מִאִירּוֹת  
וּלְוַהֲטּוֹת, וְכָלָם עוֹמְדִים בְּחַבּוֹר אַחֲרָה  
בְּצְדִיקָה שָׂנְקָרָא טֻוב, כִּמו שְׁגַּאֲמָר  
אמָרוּ צְדִיק בַּי טֻוב, וְזֶה מַחְבֵּר  
את בְּלָם בְּחַבּוֹר אַחֲרָה. אוּ הַבָּל בְּלַחְשָׁן  
לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה בְּגַנְשִׁיקָות שֶׁל רְצֹן,

ולחפִיא אֲנָפוֹי בְּכַסְוֶפֶא סְגִי, וְלֹא כַּלְלָא נְפֵשִׁיה בְּהַהְוָא שְׁמוֹשָׁא דְנֶפֶשִׁין, דְאַתְּבֵיל הַהְוָא אֲדָרָא, מְעִילָא וּמְתָתָא בְּנֶפֶשִׁין וּרוֹחִין. קְדִין גָּזָן אַחֲרָא, דְנֶחִית לְתַתָּא, קָאִים וְאַחֲיד בְּשִׁפְיָילִי דְהָאי אֲדָרָא.

וּבְרוֹזָא נְפִיק וְקָאִרי וְאָמֶר, עַלְאֵין וְתַתָּאֵין אַסְהִידּוֹ סְחִידּוֹתָא, מָאוֹ אֵיתָהוּ דְעַבִּיד נֶפֶשָׁאָן וּזְבִּי לְחִיבִּיאָ, הַהְוָא דְעַטְרָא (ס"א דְאַתְּחַזְּיָה לְאַעֲטְרָא לֵיה, בְּעַטְרָא) דְמְלֻכּוֹתָא עַל רִישִׁיה, הַהְוָא דְאַתְּחַזְּיָה לְעַלְלָא הַשְׂתָּא קָמִי מְלָכָא וּמְטַרְזִינִיתָא, דְהָא מְלָכָא וּמְטַרְזִינִיתָא שְׁאָלִי עַלְיהָ.

קְדִין אָזְדָמָן תְּגִין סְחִידִין, מְאַינְנוּ עִינִי יְיָ דְמִשְׁטְטִי בְּכָל עַלְמָא, וְקִימָנוּ בְתֵר פְּרָגָדָא, וּסְהִדוּ סְחִידּוֹתָא דָא, וְאָמֶרֶי, הָא אָגָן סְחִידִין עַל פָּלְנִיא בְּרָ פָלְנִיא. זְכָא חַזְלָקִיה, דְהָא אָבוֹי יְדִפְרָ בְּגִינִיה

לשון הקידוש

מַלְפִנִי רְבָנוֹ וְלִכְסֹות פָּנִיו בְּבוֹשָׁה שְׁעַטְרָתָה (שְׁנָרָאָה לְעַטָּר אָתוֹ בְּעַטְרָה) מְלֻכּוֹת עַל גְּדוֹלָה, וְלַהֲכִיל אֶת נֶפֶשׁוּ בְּאָתוֹ שְׁמוֹשׁ שֶׁל הַנֶּפֶשׁוֹת, שְׁנָכְלָל אָתוֹ הַגְּנָן מַלְמָעָלה וּמַלְמָטה בְּנֶפֶשׁוֹת וּרוֹחוֹת. אָנוּ אַחֲר שִׁזְוַרְד לְמַטָּה עוֹמֵד וְאָנוּ שְׁפּוֹלִי הַגְּנָן כֹּה.

וְהַפְּרוֹזָא יְזִיאָ וּקְוֹרָא וְאָמֶרֶי: עַלְיוֹנִים וּתְחִתּוֹנִים, הַעִירָא עֲדוֹת, מִיהָו שְׁעוֹשָׁה נֶפֶשׁוֹת וּמוֹכָה אֶת הַרְשָׁעִים? אָתוֹ

שְׁמַשּׁוֹטָטוֹת בְּכָל הָעוֹלָם, וּעוֹמְדִים אַחֲרָה הַפְּרָגָוד וּמְעִידִים עֲדוֹת זֶה, וְאָוּמְרִים: הַרְגִּינוּ מְעִידִים עַל פָּלְנִיא בֶּן פָּלְנִיא. אֲשֶׁר חַלְקוּ, שְׁהָרִי אָבִיו יְזִיבָר בְּגַלְלוֹ לְטוֹב. זֶה

לְטוּבָה. דֵּא אִיהוּ עֲבֵיד נַפְשׁוֹ לְתַתָּא, נַפְשׁוֹן דְּחִיּוּבִיא  
דְּהַזּוֹ מִסְפְּרָא אֶחָרָא. בְּרוּזָן אַתְּקָרָק קָדְשָׁא בָּרִיךְ  
הֽוּא בְּחִדּוֹה שְׁלִימָתָא.

בֵּיה שְׁעַתָּא אָזְדָּמָן הַד מִמְּנָא, דֵא אִיהוּ גַּזְבָּרָא עַל  
דִּיּוּקָנִין דְּצִדִּיקִיא, בְּרוֹזָא דְּשִׁמְוּשָׁא דְּאַתְּזָוּן,  
דְּאַתְּקָרִי בְּרוֹזָא יְהוּדִי"עַם, בְּכִתְרָא דְּשִׁמְוּשָׁא דְּשִׁמְאָ  
קְדִישָׁא. וְרַמְיוֹן קָדְשָׁא בָּרִיךְ הֽוּא לְהַזּוֹא מִמְּנָא,  
וְאִיתִי דִּיּוּקָנִיהָ דְּהַזּוֹא בָּר נַשְׁׁעַנְתִּי דְּעַבְדִּי נַפְשׁוֹן  
דְּחִיּוּבִיא וְקָאִים לִיה קָמִי מְלָכָא וּמְטָרוֹגִיתָא.

וְאַנְּא אָסְהָדָנָא עַלִּי שְׂמִיא וְאֶרְעָא דְּבָהָהִיא  
שְׁעַתָּא מִסְרִין לִיה הַזּוֹא דִּיּוּקָנָא. דֵהָא  
לִית לְזַבְּלֵן צִדִּיקָא בְּהָאִי עַלְמָא, דְלָא חַקִּיק  
דִּיּוּקָנִיהָ לְעַילָּא, תְּחוֹת יְדָא דְּהַזּוֹא מִמְּנָא. וּמִסְרִין  
בִּידִיה שְׁבָעֵין מִפְתָּחָן דְּכָל גְּנוּזָא דְּמָאִירָה בָּהָו.

### לשון הקודש

עוֹשָׁה נַפְשׁוֹת לְמַטָּה, נַפְשׁוֹת הַרְשָׁעִים מִמְּנָה, וּמִבְיאָ אֶת דִּיּוֹקָן אֶתְּנוֹ דְּהַיִשׁ  
שְׁהִי מִהָּצֶד הָאַחֲרָה. אוֹ מִתְּנִיקָר הַקְּדוּשָׁ  
שְׁעוֹשָׁה נַפְשׁוֹת הַרְשָׁעִים וּמַעֲמִיד אֶתְּנוֹ  
לְפִנֵּי הַמֶּלֶךְ וּהַמֶּלֶבֶת.

וְאַנְּיִ מַעְיד עַלִּי שְׂמִים וְאֶרְזִים, שְׁבָאוֹתָה  
שְׁעָה מוֹסְרִים לוֹ אֶתְּנוֹ דִּיּוֹקָן, שְׁהִרִּי אֵין  
בְּסֻוד שֶׁל שְׁמוֹשׁ הָאָתוֹת שְׁנָקְרָא בְּסֻוד  
יְהוּדִי"עַם, בְּכִתְרָא שֶׁל שְׁמוֹשׁ הַשָּׁם  
הַקְּדוּשָׁ. וּרֹומֶן הַקְּדוּשָׁ בָּרוּךְ הוּא לְאֶתְּנוֹ